

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro extinctione & nece omnium prauorum desideriorum, inclinationum ac
vitiiorum: pro seruenti & pura dilectione gloriosæ Virginis, & pia
maternaq[ue] custodia in omni necessitate, & in hora mortis, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

morte acerbiorē, excruciasse. Immo arbitror omnem illum amarissimæ passionis imperum, qui quasi torrens natum tuum impleuerat & inebriarat: nunc eo deserto ac extincto te sub cruce stantem, cum omni violentia effluxisse, in te redundasse, se colligisse & quiescisse, atque suo impetu præualidè humi te prostrauisse.

Reuerà nemo mortalium, nulla creaturarum ò virgo beata præter te vel cognoscere, vel credere potest nec explicare, quàm horribili tunc potissimum innocentissima anima tua sit transvulnerata dolore. Verùm nec sic miserè afflicta exinde in tuto eras: Infiluit enim maternis tuis præcordijs alius illicò sæuisissimus doloris gladius, dum cernebas crudeles milites ad confringenda nati, tui crura ferociter accurrere, pro maiori scilicet, ipsi deum infigari malefactori, ac latroni, irriganda contumelia, impijssimis idè ludæis sanguinarijs canibus procurantibus, quasi tanti reus esset facineris, quod in viuo corpore dignè castigari nequiverit, vt proinde necesse fuerit in extinctum cruciando defæuire.

Ea de causa impius eo tempore & superbus quidam miles, tuas haud dubiè ipsi supplices & lugubres, pro dilecto filio ne confringeretur, effusas preces contemnens, crudeli lancea latus eius dextrum aperuit, Pontificum magis captans gratiã, quibus certa mortis eius referre cupiebat indicia, quàm tuis cæterarumq; piarum mulierum precibus & vberibus lachrymis à tyrannica impietate reflecti. At, ò pia mater, quis cogitando consequi poterit, quanta tunc percussa fueris mœstitudine & angustia, quàm dire eadem lancea in anima tua deuotissima sauciata sauit. Nil enim doloris hinc pensit filij tui corpus, quippè quod emortuum & insensibile erat, sed tua ipsius anima & cor, quæ in eius tunc demorabantur corpore, eadem lancea transfuulnerabantur. Magis enim anima tua sanctissima erat vbi amabat, quàm vbi animabat. Quàm inestimabili etiam sub hæc proculdubiè corripiebaris cordis angore, dum sanguinolenta lancea ex mellifluo extracta latere, sanguinem confestim cōtymyrida aqua lachrymosis tuis aspiciebas oculis. O viscera materna dulcissima atque tristissima, quàm innumeris die hac estis lanceata vicibus, quàm miserandū in modum contorta & excruciatã, quot attrita & vexata singultibus, quot depasta doloribus, quot mœroribus exusta, quàm vehementis amoris ardore liquefacta, quàm grauissimo passionis pondere compressa, & instar vix in feruentissimas & profusas lachrymas expressa. Pro quibus omnibus, laudo, benedico, glorifico, & superexalto vos in æternum & ultra, milliesq; millies, cum omni amore super sanctissimæ Trinitatis & vniuerso affectu te venerantium & amantium saluto te sancta & immaculata virgo, Amen.

Pro extinctione ac nece omnium prauorum desideriorum, inclinationum ac vitiorum: pro seruenti & pura dilectione gloriosa virginis, & pia maternaq; eius custodia in omni necessitate & mortis hora, præcatio XVIII.

Fateor ò potentissima regina cælorum, ò gloriosa imperatrix Angelorum, ò promptissima aduocata reorum, ò beata & vnica spes miserorum (si requiris ablati pignoris interfecti filij tui causam) peccata mea interfecerunt vnigenitum tuum creatorem & viuificatorem meum. Ego debui, & ipse soluit: Ego peccaui & multis mortibus dignus fui: Sed ne ego morerer, pijsissimus filius tuus pro me mortem subiit. Ego quidem reus sum sanguinis eius innocentissimi. Super te etiam induxi calamitatem hanc maximam. Ecce enim nec in aliquo quidè tibi pepercit, nec sibi. Verùm licet ego sum causa malorum horum, ipsius nihilo fecius immensa.

immensa charitas, qua veluti totus ebrius, me ceterosq; peccatores dilexit, ad tam immensum pondus sum perduxit miseriae, & pariter incitavit te, propter nos participem quoque facere amaræ passionis suae. Quamobrem fac ô pijsima matrum, ô inundans fons salutis & gratiae, nunc de me iudicium (vt apparet iustum & rectum) vt scilicet pro ipso filio tuo occiso, me recipias vinctum, & tui amore castissimo, perfectissimo & inextinguibili, incurabiliter totum faucia captiuum. Recipe pro proprio adoptiuum, & fac me fidelissimum, feruentissimum, perseverantissimum tuum, & ealem qualem amifisti (quantum possibile est homini) qualemq; te docet habere filium: & sicut ipsum semper & nunquam quoque afflictum aspexisti & custodisti: ita pariter & me misericordiae tuae oculis semper aspice, semper observa (licet aliam ob causam) ab omni semper restringens, reuocansq; illicito. Et benignissima mater impendas adoptiuo seruulo, quod exhiberes vni genito filio tuo. Porro ipsum assidue planè materna cura (tametsi non indigebat, attamen volebat) custodiebas & diligebas. Sed ecce ipso nunces orbara, vt potè extincto iam iamq; sepeliendo: modo & deinceps illum custodias, qui maxime continua tua & sedula indiget cura & custodia, illumq; diligas, diligibilemq; tibi facias, qui tuam (licet indignus) dilectionem, summis praeconijs efflagitat.

Eia ergo ô dulcis & delectabilis virgo, mater totius misericordiae, vulnera cor meum tui amore deuotissimo, vt totus tui amore ardeam & langueam, tua dulcedine totus absorbeam: vt cum omni humilitate, reuerentia, obedientia ceterarumq; virtutum ornatu, tibi fideliter noctu diuq; te optulante, seruiam: quo in omni necessitate mea & mortis articulo, pietate, cura, & protectione tua materna dignus sim. Exerce itaque in me crudelitatem nunc misericordissimam, sanctissimum odium, gratissimam & exoptatam vindictam, vt propter filium tuum à me occisum, etiam me occidas, & sincerissimo tui in me accenso amore, exuras, quicquid in me est carnale, mundanum, & à Deo extraneum. Interfice in me vniuersas passionis & conuulsiones malas, omnem proprietatem cordis, sensus, & intellectus, cunctaq; vitiorum monstra, vt mihi ipsi & mundo totus mortuus, purgato affectu, & simplicitate ac illuminato intellectu, Deo viuens stabiliter inhaeream, per rectissimam in omnibus voluntatis conformitatem: ita vt nunquam etiam discrepare valeam. Vt sic tandem post felicem actam vitam, tua me dirigente & adiuuante materna benignitate, tua mellis dulcedinis praesentia, tuaq; pietatis exuberantia in hora horribilis mortis meae frui merear, quae me contra omnem tentationem confortet, ab omnibus inimicis liberet, ab omnibus peccatis excuset & animam egredientem in tuis & benedicti filij tui meritis, statim ad gratiosum conspectum filij tui perducatur, Amen.

Actio gratiarum pro excessiuo & impatibili dolore, quo intrinsecus discerpebatur, pro maestissimo planctu quo suffundebatur intemerata Virgo, dum anxie diu expectatum, iamq; à cruce solutum, & castissimo sinu susceptum vndique perlustraretur filium: dum eodem sepulto per passionis loca, maesta & semiviva domum reduceretur.

THRENOS XIX.

Vitis frondens generosa, viola intemeratae castitatis omnium virtutum suauitatis respirans odorem, speciosissima Verbi Dei mater praelecta Maria, commonefacio te nunc anxio & gemebundo corde inestimabilis & continui doloris, quo conficiebaris & contabescebas, dum à meridie, ab hora extinctionis filij,